



Data- og kontekststudentenes egen avis, 8. årgang nr. 6, 2006

<http://readme.abakus.no>



julespesial:
ekstra mye fisk

side 4-5, 10

Moder natur

side 17

Pokerturning

side 13

BedEx - Sjarmørskolen - Ex.Phil.



readme er utgitt med støtte fra abakus linjeforening ved ntnu. avisa er gratis og blir i hovedsak lest av studenter ved data og komtek.

ansvarlig redaktør
karin ileby

sekretær
anders matre gåsland

layoutansvarlig
nikolai hansen

økonomiansvarlig
jarle lindseth

webansvarlig
espen herseth halvorsen

journalister
even brukvik frøyen
håkon rørvik aune
kris-mikael krister
magic mushroom
gaute vartdal
mats bolstad
hanne loug
martin juell
eirik haver

kontakt
e-post:
tips@abakus.no
readme@abakus.no

telefon:
73 59 14 69

adresse
readme, abakus
studpost 182
gløshaugen
7491 trondheim

nettutgave
<http://readme.abakus.no>

opplag
ca 1000

utgivelser
3 ganger i semesteret

Leder:

Nå nærmer eksamen seg med stormskritt for oss alle og det er på tide å trekke inn på lesesal, holde seg edru og bli asosial. Håper du har kost deg godt tidligere i semesteret sånn at du har noe å tenke på mens du slaver over bøkene og kjeder deg. Hvis du derimot har hatt det kjipt, eller bare trenger å legge boka helt bort, så kan du lese readme. Vi kommer nå med årets siste utgave, for at du skal få de avbrekkene du trenger for å gjøre eksamenslesningen utholdelig.

Og så kan du jo trøste deg med at det snart er jul:) Hjem til mor for å feite seg opp og få en velfortjent ferie før turen bærer tilbake til Trondheim for et nytt semester på nyåret. Jeg må si jeg gleder meg til noen uker helt fri. Og når vi kommer tilbake er det rett til Åre:)

God jul og godt nyttår!

Karin, redaktør

Dikt:

```
function gjennomforAaretsEksamener(ArrayList Eksamen) {
    antallEksamener = Eksamen.size();
    for(int i = 0; i < antallEksamener; i++) {
        Eksamen.get(i).practice();
        Eksamen.get(i).start();
        Eksamen.get(i).godsnaakkMedPensjonist();
        for(int j = 0; j < Eksamen.get(i).getAntOppg(); j++) {
            Eksamen.get(i).getOppgave(j).solve();
        }
    }
    try {
        Student.goToEksamensFest();
        Student.drinkMuchBeer();
    } catch (ExceptionallyDrunk e) {
        Student.sendToPumping();
    }
    Student.goHomeToMum();
    Student.eatJulemiddag();
    Student.walkAroundHuffmanTree();
    Student.receiveLotsOfPresents();
}
```

Bed^(S)EX 06

Torsdag morgen kl.05.30 møtte 53 trøtte studenter opp på Værnes flyplass, klare for to givende dager med bedriftsbesøk i Oslo. Etter fjorårets suksess var det ingen grunn til å ikke gjennomføre BedEx-06.

**AV
CHRISTIAN NORDAHL
TORMOD Emsell LARSEN
SIGVE ALBRETSSEN**

Vi ankom Gardermoen kl 07.45, og ble møtt av en dobbeltdekkerbuss, som fraktet oss inn mot selveste Tigerstaden. På veien plukket vi opp litt frokost og de 7 resterende studentene, og etter litt uforutsett kjøring ankom vi, 30 min. på overtid, CapGemini sine lokaler på Skøyen. Vi fikk servert et interessant foredrag om TAG, BAG og rightshoring, samt litt boller og brus.

Fysiske behov

Videre gikk turen til selve kjernen av Oslo, hvor vi sjekket inn på Perminalen Hotell, et noe tvilsomt sted hvor soldater på perm får bøtet på sine fysiske behov. Deretter dro vi kjapt videre til BEKK på Vippetangen, og på veien fikk vi se hvordan de lokale næringsdrivende var godt i gang en tidlig torsdags morgen. Hos BEKK fikk vi både lunsj og flere interessante foredrag om måten de jobber og utvikler på. Dessverre ble noen her innhentet av et kraftig underskudd på søvn, så i pausen var det bare å kjøre på med en tripple espresso med i underkant av en halvkilo sukker i hver. Dette gjorde susen, og en noe hyper gjeng kastet seg på bussen videre til Steria. Etter et par mindre foredrag dro vi opp i deres lokaler i Postgirobygget, hvor de disket opp med tapas, dessert og flust

med drikke. Nøyaktig kl 20:00 fant Marthe ut at vi studentene hadde fått nok å drikke, og vi ble sendt på dør. Folk var mette og fulle så da var det bare å ta Oslo med storm. Kanskje noe tidlig for noen, men utrolig sent for oss siden vi hadde vært oppe siden kl 04:00.



Christian styrer skip hos WesternGeco

Barjakt

Etter et langt maraton, som bare skulle være rundt neste gatehjørne, kom vi frem til Café Amsterdam. Her var det selvsagt fullt, så turen gikk videre til Onkel Donald. Her ble sossefaktoren litt vel høy for noen, så gjengen delte seg. Reiselederne, kloke 4. klassinger som vi er, var selvfølgelig ansvarfulle nok til å komme oss i seng kl 22:30, fullt fornøyd med kvelden. Det ryktes også at flere 5. klassinger feiget ut før oss da resepsjonisten mente hun hadde spurt 60 stk om de het Tormod før vi kom. Vi tviler på det, men kanskje var vi sist i seng allikevel.

Mer kaffe?

Neste dag ventet nye presentasjoner med flere kopper med kaffe, trodde vi. Så feil kan man ta. WesternGeco vartet opp med en omvisning rundt i lokalene, hvor vi fikk se mye rart. Dette er plassen for deg som vil fly helikopter om du "tilfeldigvis" hadde en liten feil i programmet du kodet på kontoret ditt. Alt i alt en interessant opplevelse, men alt tar jo slutt en gang. Tormod måtte si farvel til Lisa, den hyggelige svenske damen hos WesternGeco som var mest bekymret over de gretne vaktene deres.

Kokken Tor

Neste stopp var Tandberg, og etter en liten feilnavigering var det klart for pølsefest, ironisk nok, altså lunsj med pølse i brød. Også her måtte vi ta beina fatt og se litt top-secret stash. Flatskjerm på flatskjerm, "tenk deg xbox på den der", "og den der", "men på den der da". Mye artig å se, mye teknisk, mange kameraer og mye moro. Spesielt kokken som det ryktes er svært populær blant damene i Tandberg. Det er fortsatt uvisst om noen av 5.klasse jentene falt for sjarmøren, men man vet aldri.

"Øl, øl og mere øl"

Etter 100 kameraer og 1000 flatskjermer var det på tide og si farvel til Tandberg også og turen bar videre til middag på Toro Toro. Her hadde CapGemini, med ordføreren i spissen, booket hele restauranten. Det var mat og drikke hele veien, helt til den smekre servitøren påstod at nå var baren stengt. Etter en kjapp samtale med Lene i 5. klasse tok hun affære, listet seg bort til sjefen og vekslet et par ord og vips stod baren på vidt gap. Øl på øl på øl og litt vin.

Lørdag morgen var det på tide å dra hjem igjen. Takk for en herlig tur 5. klasse, hilsen "reiselederne" Tormod, Chrino og Sigve.



 + Pause

Åpner Systemegenskaper

Microsoft
Windows



En fiskermanns bekjennelser

Det blir bare dyrere og dyrere å leve her i verden, og stadig vanskeligere å dekke daglige nødvendigheter som mat og drikke. Dessuten begynner butikkeierne å ta helt uforholdsmessig høye priser for å reparere klærne mine om jeg skulle være så uheldig å skade dem i løpet av en dags arbeid.

Det finnes mange måter å tjene til livets opphold. Fra spennende og farlige oppdrag for de større makter i verden til kjedelige, monotone, repetative oppgaver for minstelønn. Personlig så foretrekker jeg å fiske.

Utdannelse

Jeg har nylig omskolert meg og dette ser ut til å ha vært et smart valg. Da jeg startet min fiskeutdanning var det mange utenlandske fiskere med rare navn og usosiale tendenser som ødela all fortjenesten. De jobbet dag og natt og solgte fisken alt for billig. Men for ikke så lenge siden så forsvant plutselig konkurrentene mine. Jeg skjønner ikke egentlig hva som skjedde, men det var som om Gud strakte ned hånden sin og røsket dem ut av denne verden.



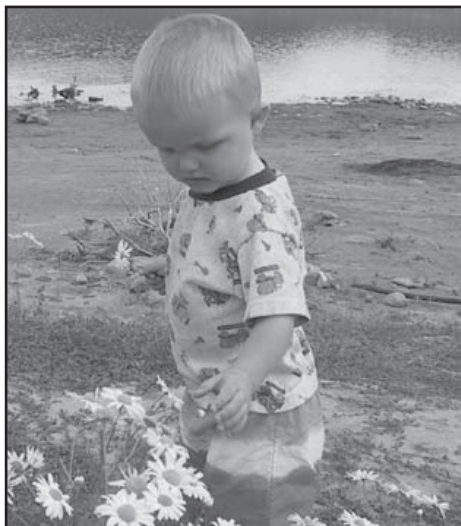
Jarle Lindseth

økonomiansvarlig

Arbeidserfaring

Til min store glede har prisene på fisk steget. Spesielt på eksotisk fisk som kun de beste fiskerne vet hvordan man fanger. Personlig foretrekker

jeg å fiske om natten. Noen fisk biter kun da og det er dessuten ikke like mange som forstyrrer deg. Mellom midnatt og seks om morgenen passer meg ypperlig, da er selv de mest populære områdene med de mest eksotiske fiskene så og si forlatte. Det verste som finnes er å måtte konkurrere med en annen fisker når man finner en god fiskestim.



Man kan også plukke litt blomster, men bør starte treningen tidlig hvis man skal bli flink

Etter noen timer med fiske på natta passer det seg godt å plukke litt blomster for gamle dagers skyld. Jeg hadde en kort karriere som blomsterplukker, men fant fort ut at det ikke var yrket for meg. Det er rett og slett mye farligere å plukke blomster enn det er å fiske. Man må alltid holde øynene åpne så ingen sniker seg opp bak deg og kjører et digert sverd inn i siden på deg. Onde trollmenn og mennesker som kan ta dyreform er alltid ute etter å ta blomsterplukkerne her i landet. Det er farlige tider, det er bare det jeg vil si.

Sosialisering etter jobb

Med en fin blanding av blomster og eksotiske fisk drar jeg som regel på markedet med håp om å dekke livets utgifter. Om jeg har vært ekstra dyktig tar jeg meg råd til en mugge med rom foran peisen etter endt arbeidsdag. Ettermiddagen og kvelden er den absolutt verste tiden å jobbe på. Det er helt vanvittig hvor mange mennesker som løper rundt og kaster bort tiden sin på unyttige ting da. Man skulle tro livet bare var en lek for dem. Og jeg skjønner ærlig talt ikke hvor alle disse menneskene er om natten og morgenen, noen ganger er det som om de bare materialiserer seg rett foran øynene mine når kvelden kommer.

GLØS I BILDER:



Gutenberg, vår kjære og hatete printer skal snart byttes ut med en ny og bedre modell. Vi håper på litt mer enn 1 side i minuttet.

Drømmer og aspirasjoner

Noen ganger på markedet når jeg er der for å selge varene mine ser jeg på de magiske våpnene som er til salgs. Min store drøm er å en dag ha råd til å kjøpe meg et slikt våpen. Prisene er vanligvis ufattelig høye, men med litt hardt arbeid og god tålmodighet så kan jeg en dag realisere drømmen min. Med et slikt kan jeg trygt plukke blomster på selv de mest populære åkrene uten å være redd for at griske og morderiske sosiopater ligger i bakhold. Men det jeg aller helst vil er å bli med i en av de store kriger-klanene. Jeg ser dem ikke så ofte, men noen ganger når jeg er i hovedstaden for å kjøpe inn forsyninger ser jeg at de gjør seg klare for tokt. Jeg vet ikke hva de gjør med all fisken, alle blomstene og alle de krystallene de kjøper, og jeg vet ikke hvor de får pengene til å betale så godt for dem, men tenk å bli med dem ut en dag og oppleve de fantastiske eventyrene de må ha!

Stormannsgalskap

Jeg overhørte noen på vertshuset her om dagen som fortalte at de hadde vært langt nord i landet og

kjempet mot en hær av levende døde som hadde sverget hevn over sine tidligere venner og allierte. Og like etter var det noen som fortalte at de hadde funnet en hule på det vestlige kontinentet med en ekte levende drage. Jeg har aldri før hørt så mye sprøyt og skryttaktige påfunn, men det er kanskje ikke rart at de har slike mengder med gull og edelstener og magiske rustninger hvis de kan overmanne en ekte drage i nærkamp.

Get real

Men det må jo være oppspinn alt sammen. Jeg mener, drager og magiske skapninger av levende ild er jo bare tåkeprat og dagdrømming. Dette er da den virkelige verden og jeg må forholde meg til de faktiske forhold som at jeg ikke har mer enn 2 gull og 14 sølv i banken og at jeg snart må klatre opp på den hersens forvokste ørnen for å fly til fiskeplassen min igjen. Da er det i alle fall flaks at jeg fikk knabbet med meg en (magisk?) stein fra peisen på vertshuset som automatisk kan transportere meg hjem igjen til byen når jeg er ferdig for dagen.

PÅ KANTEN...

Google News

Google lanserer Google News i Norge. To Abakusere hadde jobbet hos Google i sommer, og var med på norgeslokaliseringen. Vi er stolte av dem selv om norske aviser kanskje ikke er like enige.

Internett is for porn?

Nye undersøkelser av amerikanske forskere antyder at det faktisk er veldig lite porno på nettet. Kun 1% av sidene på Internett består av voksenmateriale ifølge undersøkelsene. Hvis forholdet er det samme så tror vi det er ca 1% nyttige sider, så hva i all verden består de resterende 98% av?!

The Burning Crusade ETA

World of Warcraft utvidelsen The Burning Crusade har fått slippdato den 16. januar neste år. Med semesterstart den 8. januar rekker man å få med seg hva semesteret handler om før man stuper ned i det sorte hullet ved navn WoW frem til eksamen i mai.

Konsollslipp

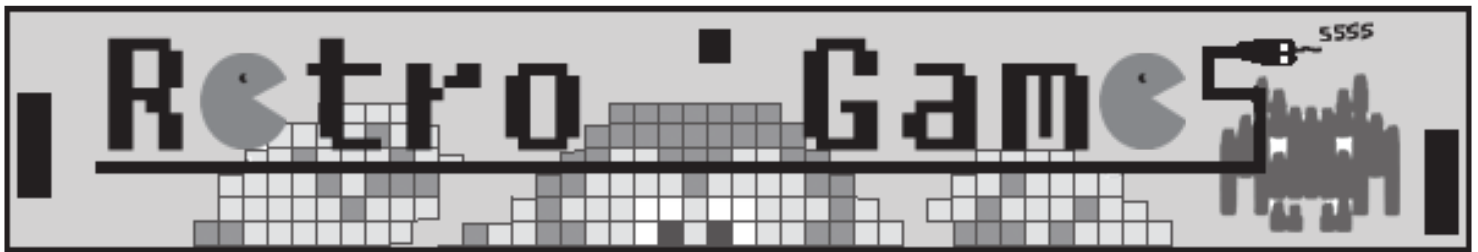
XBOX360 er ute, PS3 kan du få på ebay, Wii er nesten her og det samme er eksamen. Det ser dårlig ut for konsollfolket.

Trådløs strøm

Verden er et steg nærmere et kabeløst samfunn; Noen smarte hoder på MIT har funnet en måte å realisere trådløs strøm.

Vista allerede piratkopiert!

Antipiratfunksjonaliteten i Windows Vista har visstnok blitt knekt, og det skal være florerer med piratkopierte versjoner av både Vista og Office på nettet. Vi får bare håpe at Gurutjenesten deler ut gratis versjoner til studentene, som de gjør med XP, slik at NTNUstudenter slipper å havne på de skrå cyberplan for å kunne følge utviklingen.



Du skal lete lenge for å finne et spill med et rarer navn enn *Zak McKracken and the Alien Mindbenders*. Historien i spillet er også temmelig merkelig, og kunne lett ha passet inn i en sær science-fiction-bok. Nå er det ikke noen "hvemsomhelst" som har produsert spiller heller, så noe annet enn dette kan man kanskje ikke vente seg.

De fleste nerder med respekt for seg selv har hørt om George Lucas. Det er nettopp hans selskap LucasArts som i sin tid produserte dette noe underlige spillet. Med Star Wars friskt i minnet fortøner dette spillet seg adskillig mindre sært. Slemme romvesener som kommer for å ta over jorden ved hjelp av ringtone-terror, og anti-romvesen-maskiner plassert på jorden av snille romvesener, som forøvrig mangler reservedeler som må hentes på Mars, blir da nesten like normalt som en tur på butikken.

Fremtiden

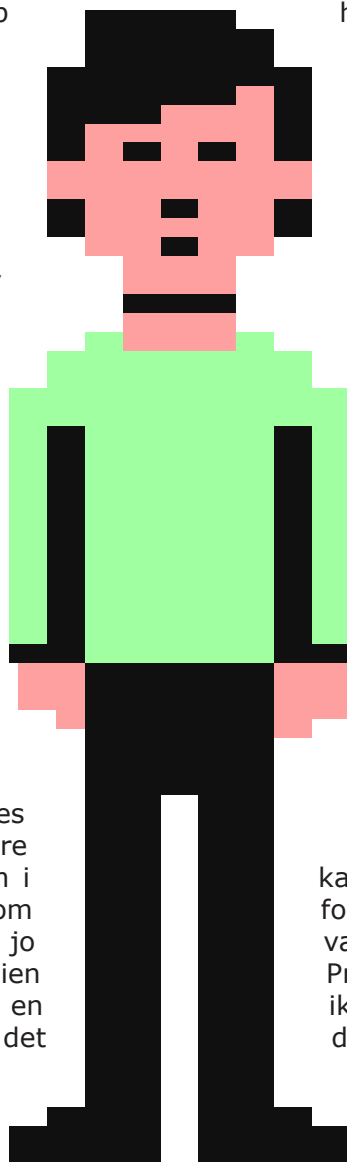
Handlingen foregår i fremtiden, der alle betaler med "pengekort", TVene er flere meter høye og bare en meter dype, og musikk spilles fra fantastiske kassetter! Riktignok skal det sies at "fremtiden" bare innebærer 10 år fram i tid, og når spillet kom i 1988, så er det jo forståelig at teknologien er såpass enkel. Men en svipptur til Mars – det skulle tydeligvis bli dagligdags i 1998!



Espen Herseth Halvorsen
- masseprodusent



Anders Matre Gåsland
- søkjetær



Redde verden

De fleste spill i denne sjangeren dreier seg i større eller mindre grad om en helt som skal redde verden, og dette er ikke noe unntak. Helten heter her Zak, jobber som journalist (Red.anm: alle ekte helter er journalister!), og lever ellers et ganske kjedelig liv, helt til han en dag plutselig må – ja, du gjettet riktig – redde verden. Som vi allerede har vært inne på er det romvesenene *Caponians* som denne gang prøver å ta over verden ved å infiltrere telefonselskapene og pøse ut ringetoner som sakte men sikkert gjør menneskene hjernedøde (for alt vi vet kan det faktisk være det som skjer i den virkelige verden akkurat nå!). Heldigvis glemte den snille romvesenstammen

...ringetoner som gjør menneskene hjernedøde

kalt *Skolarians* igjen en forsvarsmekanisme sist de var på besøk på jorden. Problemet er bare at den ikke virker, og delene til den ligger spredt rundt omkring på Jorden og attpåtil på Mars. Derfor må vår helt

Zak McKracken



Sjanger: Eventyrspill
Utvikler: LucasArts
Release: 1988
Første plattform: Commodore 64
Single/Multiplayer: Singleplayer

Pluss:

- ☺ Retro grafikk
- ☺ Sær humor
- ☺ Scientologi-lignende plot

Minus:

- ☹ Forferdelig lyd
- ☹ Tregt
- ☹ Norsktime-feeling

Zak skaffe alle disse delene, skru det sammen, og redde jorden. Med seg som hjelp har han en forsker og to studenter. Altså et stjernelag for romvesen-beseiring!

Knotete spill

Spillet baserer seg på samme spillmotor som nyere og kanskje mer kjente spill som *Monkey Island* og *Indiana Jones* bygger

på. Spillet er derfor temmelig likt i oppbygning som de – du gjør ting ved å kombinere verb du har nede på skjermen (slik som "Åpne", "Bruk", "Plukk opp" osv), og ting du ser mens du går rundt (slik som dører, telefoner og nøkler). Det høres kanskje kjedelig ut, og i 2006 skal man vel være ganske sær om

man ikke synes dette blir kjedelig i lengden. Men i 1988 var dette fantastisk, og folk gikk sikkert mann av huse for å skaffe seg spillet. Om man skal runde spillet i dag, så må man enten ha en umenneskelig tålmodighet, eller jukse og følge en lang liste med instruksjoner du finner overalt på nettet.

Ny standard

Selv om *Zak McKracken and the Alien Mindbenders* ikke er det spillet de fleste tenker tilbake på som et av historiens viktigste spill, så var det i stor grad med på å forme eventyrspillsjangeren slik den var gjennom hele 90-tallet og til en viss grad fortsatt er. Spill som dette og *Maniac Mansion* la grunnideene for senere spill som



Soverommet til Zak, med "sushi i bolle", med spillkontrollene under. Spillet baserer seg alt i alt av verbene under og substantivene over som du kombinerer

Indiana Jones og *Monkey Island*-serien, som virkelig gjorde George Lucas kjent også i innspillbransjen. Så uansett hvor sært det måtte

høres ut, så var *Zak McKracken and the Alien Mindbenders* med på å sette en standard. Og for det fortjener det en plass i *readme*!

Zak McKracken and the Alien Mindbenders

Spillbarhet:

Det første jeg tenker er "Fytti grisen dette spillet går tregt!" Spillet blir en tålmodighetsprøve når du ikke har støtte for mus og må bruke piltastene og enter istedenfor. Bøttestis med sær alien-humor gjør sitt for at humoren holdes ved like. Har du dårlig tålmodighet, anbefaler vi ikke dette spillet.



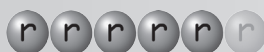
Holdbarhet:

Hvis du trekker fra tiden det tar å flytte musepekeren med piltastene bør det gå ganske fort å spille igjennom Zak. Det finnes desverre ingenting som får deg til å tørke støv av spillet etter du har lagt det bort. Hvis ikke du lengter tilbake til meget sær alien-ish humor og crazy påfunn.



Grafikk:

Vi kan ærlig innrømme at grafikken har sin sjarm. Det er nemlig noe svært tiltrekkende med synlige firkanter type 1988. Det er også veldig mange og pene farger som møter deg når du spiller Zak. Alt i alt ikke mye å utsette på grafikken som var på topp i 1988. Det mangler dog litt på at du skal kunne leve deg skikkelig inn i crazy-alien-world.



Lyd:

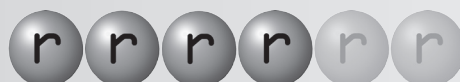
Lyden er verken digg eller diggbar, heller tvert imot. Du må faktisk komme deg helt til Mars for å oppleve PC-speaker musikk. Vi anbefaler at du gjør som du ville gjort i forelesning. Plugg ut pc-speakeren, eller skru av lyden om du ikke vil ødelegge pcen din.



Oppsummering:

Zak kan vel sies å være et spill for spesielt interesserte, og de som vil se litt av LucasArts spillhistorie. Hvis vi ikke tar med spillbarhet og lyd i beregningen, så ville Zak faktisk scoret ganske bra. Men desverre bidrar begge faktorene til at spillet "ikke når helt opp", kan du si.

readme vil råde deg til å prøve spillet selv, ettersom det er et godt eksempel på smak og behag. Det er tross alt forløperen til spill som *Day of the Tentacle* og *Monkey Island*-serien som du bør kjenne til.





Reisebrevet

- i Australia



På G med sheriffkenguru

På nøyaktig denne tiden av året i fjor satt jeg på forelesning i Sentralbygget og så ut på frost og snø. Det nærmet seg eksamen og alt så mørkt ut. Jeg hadde lenge hatt planer om å dra til utlandet 4. året, men visste ikke helt hvor jeg ville dra. Singapore, New Zealand, Australia, USA eller Storbritannia. Etter et vanvittig antall timer research (som jeg egentlig burde brukt på å lese til eksamen) ble det til slutt til at jeg endte med å dra til Perth i Australia. Hvorfor? Meget bra universitet og et utrolig bra klima. Og hva er sannsynligheten for at du drar til Australia innen de nærmeste 10 årene, sammenlignet med f.eks. Storbritannia eller USA? Vel, jeg hadde bestemt meg.

Her er skolestart akkurat som hjemme – nemlig fadderperiode! Jeg ble ikke møtt av noe listingløp, men opplegget her var absolutt noe for enhver smak. Første punkt på agendaen var pubcrawl. Det er utrolig mange utesteder og nattklubber i denne byen, og det er derfor viktig å gi alle nye utvekslingsstudenter kjennskap til

hvor disse ligger og hva de heter. Vi startet på et sted kalt Captain Stirling, der det var gratis drikke og mat før en buss fylt med 60-talls inventar og diskolys tok oss med til neste sted. På turen ble det selvfølgelig servert drikke, "goon", en vin man raskt stifter bekjentskap med her nede. Ikke på grunn av smaken, men fordi en 4-liters kartong koster 60-70 norske riksdaler. Allerede på neste utested begynte folk å skli helt ut, det ble færre og færre på bussen fra sted til sted. Og jeg kan ikke si jeg husker hvor vi var eller hva stedene het etter dette. Jeg har dessverre ikke bilder heller, men jeg har blitt fortalt at det var veldig gøy!

Dagen etter var det tid for det obligatoriske møtet med kenguruer. Jeg fikk meg kjapt nye kompisser her nede. Fadderopplegget er eget for alle utvekslingsstudenter, noe som gjør at man blir kjent med folk fra alle deler av verden. USA, Kenya, Singapore, Tyskland, Østerrike, Frankrike, Sverige, New Zealand, Canada osv. Men man blir også integrert inn i den Australske kulturen dersom man ønsker det. Australske mennesker er veldig

lette å prate med, men vanskelige å forstå. Derfor hadde vi kurs på universitetet i Australske slenguttrykk den første uken. En samtale går gjerne slik:

- Hi, how's it goin, mate?
- Not too bad, thnks. Usel?!
- Gd thnks.
- Nice weather tday.
- Well, it could've been more rain, but.

Ser kanskje greit ut på papiret. Men vent til du kommer hit og skal kjøre den samtalen med en aussie.

I august var det klart for skoleballene. Her arrangerer alle linjene sine egne ball, men det er åpent for alle å komme på dem. Solid Gold Ball var et av de ballene jeg dro på. Her var temaet 70- og 80-tallet, og man måtte kle seg ut. Det utrolige her nede er at alle legger vanvittig stor innsats i utkleddingen, og det var alt fra Tom Cruise i TopGun, til John Travolta fra Grease og Ghostbusters (med fullt ghostbuster utstyr). Selv kledde jeg meg ut som den store og berømte tennis spilleren Bjørn Borg.

I spring-breaken (her er det sommer nå) i september dro vi på roadtrip nordover til et sted som heter Lancelin. Her var det duket for sandboarding – som er Australias svar på snowboarding. Man kjører et brett som tilsvarer et snowboard ned sanddyner. Jeg erfarte at det var vondere å kante brettet og tryne på sand enn det er på snø.

For å nevne noen ord om fagvalg og universitetsprofil så er University of Western Australia som jeg går på veldig prestisjetungt her nede. Det har alle slags ingeniørdisipliner, økonomi, medisin, psykologi, idrettsvitenskap osv. Det gjør at universitetet er veldig mangfoldig, og man kan dra på fester hos de ulike linjeforeningene. Computer Science and Software Engineering fakultetet, som tilsvarer data og komtek her nede, har mange fag å tilby. Fagene jeg har hatt derfra virker noe mer praktisk rettet enn det man er vant til fra NTNU. Det brukes mange eksempler fra virkeligheten og i faget informasjonssikkerhet er foreleseren en skikkelig glad-hacker som alltid starter

forelesningen fornøyd med en historie om at han i natt klarte å knekke passordet på naboens trådløse nettverk. Men det er ikke bare CSSE (datafakultetet) som tilbyr datafag. Det er flere andre fakulteter som tilbyr rene datafag, som også er veldig relevante for ingeniørutdanningen. Et institutt som heter Information Management tilbyr en rekke fag innen e-commerce, hvordan lykkes på Internett, kunstig intelligens og

diverse webteknologier. For mer informasjon om universitetet, gå til www.uwa.edu.au.

Når man drar til utlandet ønsker man kanskje å henge sammen med andre folk enn bare nordmenn hele tiden. Det er veldig lett her i Perth. Siden de fleste nordmenn drar til Brisbane og Surfer's Paradise på østkysten, er det ikke så mange nordmenn her. På UWA er det dette semesteret rundt 10-12 norske utvekslingsstudenter. Levekostnadene er også en del lavere, og man kan komme unna med 1500-2000 kr i husleie. Jeg vil anbefale Perth på det varmeste, og dersom dere lurer på hvordan det er å leve her nede eller har spørsmål angående fagvalg er det bare å ta kontakt på mail. Sjekk min web-side www.mariusdownunder.com for bilder og mer informasjon om Perth!



Venstre: Sandboarding i Lancelin.

Øver: Trenger vel ikke nærmere forklaring. Bjørn Borg i midten.

Øverst: Vi har egentlig ikke peiling, men regner med at denne bygningen er forfatterens skole

I Australia
Marius Olsen
mariusol@stud.ntnu.no



Ting du IKKE bør vite som siving

Leksjon II: Fiskesløyting

Hvordan sløye fisk på en effektiv og formålsrettet måte er noe alle sivingere ikke burde vite, og vi i *readme* har tatt det som vår oppgave å fortelle dere hvordan det gjøres, slik at dere vil kunne skryte, ikke bare av at dere ikke vet hvordan man gjør det, dere vet også hva det er dere ikke vet, og kanskje til og med hvorfor dere ikke vet det. Eller kanskje hvorfor dere ikke vil vite det. En ting er sikkert, dere vil være fullstendig klar over hvorfor dere ikke burde vite det dere ikke vet, og hvordan man ikke gjør det dere ikke vet hva ikke er, ganske enkelt ved å vite nøyaktig hvordan dere gjør det dere ikke vet, og dermed gjøre det omvendte.



“Skal dette også med i redaktøren?”



Even Bruvik
Frøyen
- svadist

FISK!

Det hele begynner med en fisk. Den skal man helst fange selv, for å være sikker på at den er fersk og fin. Mange vil kanskje si at dette best gjøres med fiskestang eller garn, men disse er heller lite effektive om du ikke først har lokket fisken til deg. Dette, viste det seg, kan lettest gjøres ved hjelp av et åte. De fleste fisk er tydeligvis åtseletere, vi fant at ett stykk partert økonomiansvarlig, liggende over natta, fungerte utmerket.

Blod og gørr

Så er det på tide å drepe den. Det er populært blant mange å la den dø før man setter i gang, men det er på ingen måte påkrevd. På den andre siden lever ikke fisk spesielt lenge på land, og om du skulle klare å holde den i live, vil reaksjonen når du begynner å sløye den i høyden bli litt sprelling, så det er ikke noe stort poeng. Jeg mener, en fisk er ikke en gang i stand til å løpe rundt i sirkler og flakse med vingene når du kapper av den

hodet. Samtlige i *readmeredaksjonen* var svært skuffet over dette. Altså, ikke noe poeng i å holde den i live fram til du dreper den.

MOHAHAHAHA!

Neste punkt består i å kutte av hodet og så sprette opp magen. På fisken, ikke deg selv. Vi mistet fire journalister over denne feilen, ikke gjør det samme. For sikkerhets skyld bør du også lære deg hvordan en fisk ser ut. Våre instruksjoner bestod i at en fisk var “noe som lukter tran”, og det kostet oss redaktøren vår. Så snart du har klart å åpne buken, skal du rive ut innvollene. Dette kan kanskje virke som en heller uhumsk affære, men etter å ha gjort det på fire journalister og en redaktør, er ikke en fisk stort til utfordring. Altså: hvis det er vanskelig - tørrtren på venner og bekjente. Når du har kommet så langt, er det ikke uvanlig å bli irritert over fiskens stupide øyne som stirrer på deg ut fra det avhogde hodet. Du står fritt til å gjøre som du vil med fiskens hode på dette tidspunktet. Å rive ut øynene og bruke hodet som hatt, til skrekk og advarsel for andre fisk ble den mest populære løsningen i *readme*.

FFA

På dette tidspunktet gikk det opp for testgruppen vår at ikke bare hadde vi store mengder assorterte innvoller til vår disposisjon, men også at redaktøren, vår moralske vaktbikkje, var død. Det fulgte da diverse aktiviteter som verken egner seg på papir eller i fantasien. Etter ca 48 timer gikk vi lei, og gjenopplivet redaktørens døde kropp ved hjelp av en telefonkatalog, fire svarte lys, og alle innvollene hennes (det er mulig vi bommet litt med sistnevnte, jeg er ikke hundre prosent overbevist om at hun hadde gjeller og svømmeblære før dette).

I kjølvannet

På dette tidspunktet er tiden moden for en dusj. Deretter har du flere valgmuligheter. Du kan flå fisken, rive ut bein og finner, eller du kan la være. Alle disse handlingene er sannsynligvis mer givende å utføre før fisken er død, men dette tenkte vi ikke på før det var for sent, og vi gadd ikke å fange nye, så det får du finne ut selv. Du kan så selge den, spise den eller kaste den.

Lykke til!

SJARMØRSKOLEN

- del 2

Fredag kveld satt jeg, grunnet eksamensperiode, hjemme. Plutselig begynner MSN å blinke. Det er Børge, som lurte på om vi kan møtes på Magnetten (kantina i Elbygget) for lunsj dagen etter. Ettersom jeg har tatt på meg oppgaven med å lære dere gutter hvordan dere best skal sjarmere oss jenter så har jeg her en gylden mulighet til å lage neste avsnitt av Sjarmørskolen.



Karin Ileby
- redaktør



Børge og Christian har det koselig på min og Børges date. Ikke ta med deg kompis på date!

Forslaget

I utgangspunktet er et lunsjforslag en god ide. Det er ikke for formelt, det er masse folk i nærheten, og hvis alt går skikkelig dårlig kan man lett unnskyldes seg med at man må rekke forelesning eller lignende. Likevel er det lett å gå i noen feller her. Det at den finner sted på skolen, som Børge foreslo er mulig ugunstig for di kjentfolk lett kan komme ramlende forbi og forstyrre stemningen. Dessuten må jeg på det sterkeste advare mot akkurat El-kantina, så sent på året som dette, ettersom Glassgården er iskald. Dette kan jo selvfølgelig også sees som et pluss hvis ting skulle gå riktig bra. Ingenting er som en armkrok å bli varmet i.

Utførelsen

Når jeg går for å møte Børge aner jeg fred og ingen fare. Jeg tusler inn i Elbygget, og den første jeg ser er Børge. Til å komme rett fra lesesal ser han ikke så verst ut, til tross for at han helt klart ikke har gidde å ordne håret og bare har tatt på en heller tvilsom lue. Vi går for å finne et bord, men i kantina er det fullt.

Derfor tar vi turen opp til stolene utenfor lesesalen hvor vi slår oss ned. Og det er etter dette alt skjærer seg. Etter noen få minutter kommer nemlig Christian gående og slår seg ned. Først tenker jeg at dette må være uflaks.

Det som derimot feller Børge er at

det viser seg at Christian ikke er der ved en tilfeldighet. Børge hadde spurt ham om han ville være med å spise lunsj. Dette er krise. Herfra går alt bare nedover, i alle fall når det gjelder min og Børges lunsjdate. Etter en liten stund kommer flere folk og setter seg ned. Dessuten er det kaldt, og det at Børge ikke har ordnet håret er ikke lenger tilgivelig.

Evaluering

Til tross for at jeg fikk en rimelig kjip lunsj kan andre dra lærdom av dette, og det er jo også poenget med Sjarmørskolen. Hvis man skal ha en lunsjdate er det ikke å anbefale



Børge har ikke ordnet håret på date og prøver å skjule det med lue.

at man inviterer flere personer. Det er ikke lov å ta med seg kompis! Dessuten har det vist seg at det ikke er særlig ideelt å ha lunsjdate på skolen. Sannsynligvis ikke å ha date på skolen i det hele tatt. Alle mine forutanelser ble bekreftet, vi ble forstyrret av kjentfolk og jeg frøs. Hvis jeg virkelig hadde vært interessert i Børge ville jeg virkelig vært skuffet nå i ettertid. Gutter, ikke gjør som Børge! Etter dagens hendelser har jeg to ting å si. Lunsjdate kan på ingen måte anbefales, og Børge er ikke helt trygg å gå på date med.

To timer som kanin

Ville du nølt hvis noen tilbød deg penger, mat og drikke for å være slaven deres i 90 minutter? Før de absurde tankene dine tar helt av vil vi bare fastslå at dette handler om forsøket som instituttet holdt i forbindelse med øvingsopplegget i Data-GK - AoC .

Snart mat

Med mat, eh lys, i enden av tunnellen meldte jeg meg selvsagt på denne attraksjonen. "Fair enough", tenkte jeg. Det er ikke hver dag du mottar penger for å spise gratis middag.



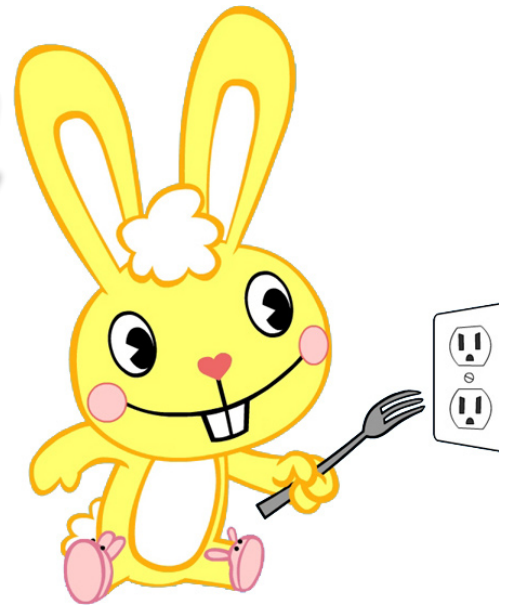
Anders Matre
Gåsland
- sekretær

Det var ganske mange som hadde tenkt samme tanken, og oppmøtet var slående bra. Ganske forventet fikk alle deltagerne utdelt hvert sitt nummer. Dermed kunne vi gjøre akkurat som vi ville de neste 90 minuttene uten å etterlate spor. Nevnte jeg at jeg var sulten forresten? Den fryktinngytende C2 slår til igjen! Ganske morsom tanke egentlig. Men den blir raskt forkastet når vi med stor skuffelse finner ut at instituttet har skummelt god kontroll på slavene sine og hvem som har hvilket nummer. Da omsider alle deltagerne har blitt avpersonifisert på ekte kommunistisk vis blir vi delt inn i tre like store grupper. Etter litt nøye informasjon om hvordan vi skal oppføre oss som rotter, blir vi

fortalt at alle gruppene skal gjøre noe som er like kjedelig. Så vi behøvde ikke tenke på at akkurat det vi gjorde var det kjedeligste, siden nabogruppa sannsynligvis gjorde noe som var akkurat like tregt. Jeg skulle snart få vite hvor naiv jeg var.

Nesten mat

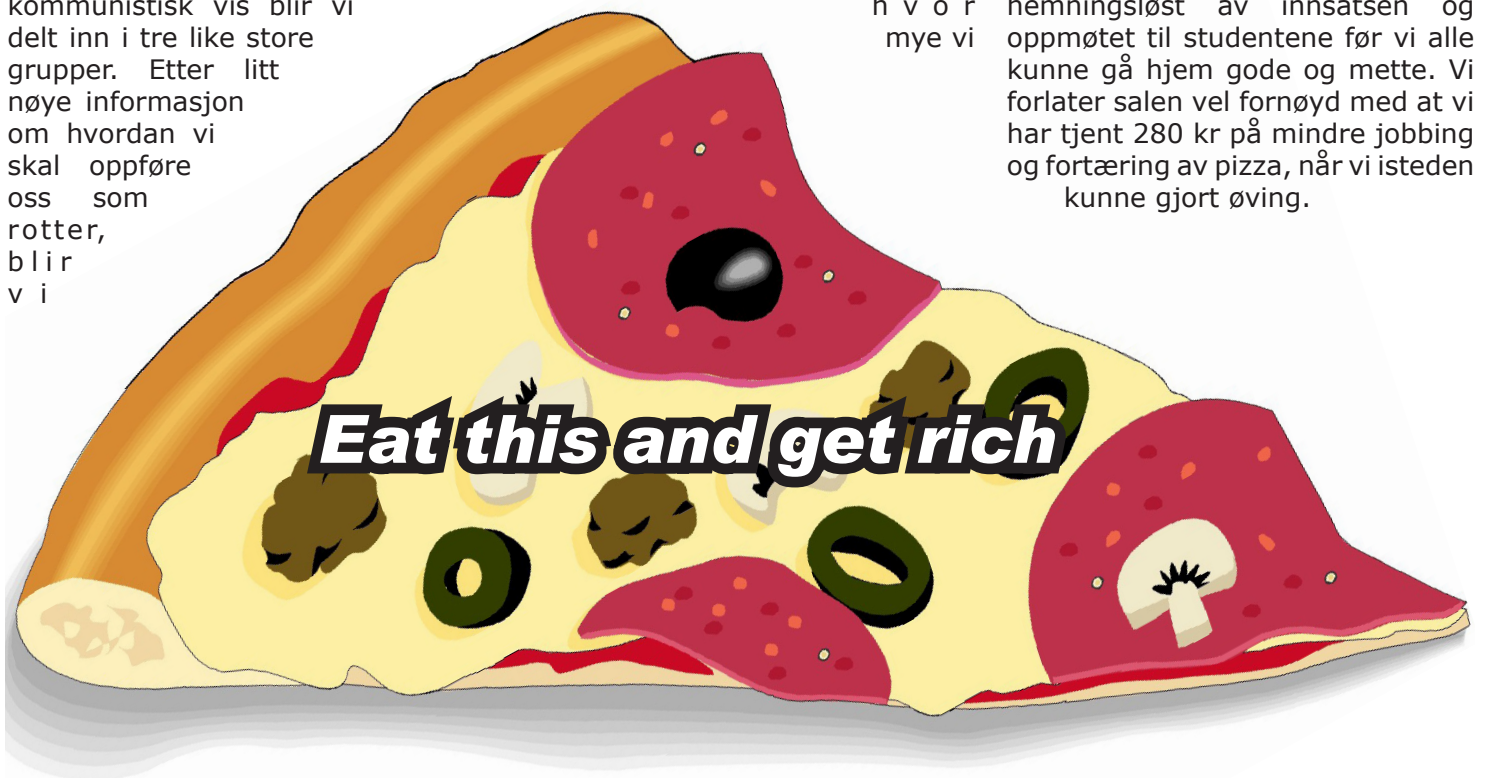
Først en kort test for å finne ut hvor mye skills deltagerne hadde angående busser, styreord og adresseringsmetoder fra Datamaskiner GK-pensum. Når alle gruppene var på hver sin plass begynte læringsprosessen. Uvitende om hva de andre gruppene foretok seg fikk vi utdelt et 36-siders hefte med pensum som vi kunne gjøre akkurat som vi ville med de neste 90 minuttene før vi skulle avlegge ny test for å sjekke hvor mye vi



hadde lært. Etter 90 minutter med soving og mindre lesing mens jeg egentlig tenkte på den ventende maten, skulle vi avlegge ny prøve for å sjekke hvor mye vi hadde lært. Jeg følte meg grundig lurt da de andre gruppene kom tilbake og fortalte at de hadde gjort øving og spilt AoC. En smule bitter fullførte jeg den avsluttende testen med kun en ting i sikte.

Hovedattraksjonen

Ja, det er maten det er snakk om. I motsetning til en viss bedpres, *kremt* Siemens *kremt*, var det nok mat til alle, tross det enorme oppmøtet. Kan ikke klage når Peppes ruller inn i auditoriet med utallige varmeovner. Etter at alle hadde fylt magen skryter instituttet hemningsløst av innsatsen og oppmøtet til studentene før vi alle kunne gå hjem gode og mette. Vi forlater salen vel fornøyd med at vi har tjent 280 kr på mindre jobbing og fortæring av pizza, når vi isteden kunne gjort øving.



Ignoranse fra høyeste hold: Ex.phil

Som ny NTNU student denne høsten er jeg stort sett fornøyd med studiet så langt. Selv om jeg fortsatt ikke helt forstår poenget med alt jeg lærer, ser jeg relevansen i tre av fagene. Det fjerde faget jeg, og alle andre noobs har, er Ex.phil.



Eirik Haver
- bedreviter

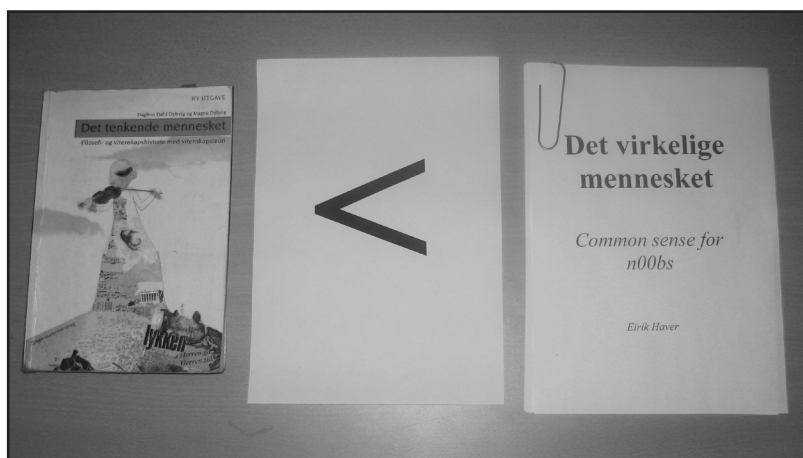
Ex.phil er per i dag det beste eksempelet jeg har på en selvmotsigelse eller "dobbelttenk". Målet med faget er strengt tatt å tenke, men hvordan er det mulig å tenke når man samtidig fjerner all fornuft som de fleste mennesker allerede har? Dersom målet med faget er å kunne bruke hodet på en fornuftig måte, hvorfor er det da noen vits i å måtte forstå hvorfor noen særlige kverulanter i fortiden

skulle gjøre alt så vanskelig? I min avsmak for faget ønsker jeg ikke engang å referere til hvem som sa det, men dersom du besvarer et fysikkspørsmål med "vi kan ikke si noe om noe som helst, det er bare vår erfaring som lurer oss til å tro at det vil oppføre seg slik" så vil min erfaring tilsi at karakteren blir F.

Høyskole>Universitet (!?)

Alle institusjoner i Norge som påtvinger ingeniørstudenter Ex.phil må på en eller annen måte ha rettferdiggjort for seg selv at dette er nødvendig. Disse er universitetene i Oslo, Bergen, Tromsø og her i Trondheim. Med et stikk i NTNU-stoltheten min, ser jeg at høyskoler på dette området er smartere enn universitetene. Riktignok påtvang NTNU exphil da det enda var NTH, men fire tilfeldig utvalgte høyskoler i dag tvinger ikke ingeniørstudenter til å ta exphil. Universitetet i Stavanger er blant skolene som ikke påtvinger faget. Jeg tror personlig det skyldes at UiS ikke ennå helt har forstått at selvhøytide-

lighet er et krav for å være et universitet. Hvis du drar på en sosialstuderende reise i Norges klasseressystem er trenden slik at universitet er "bedre" enn høyskole (fagskole). Og hvis du ser det fra et typisk radikalt-ignorant venstreorientert politisk synspunkt vil du også se at tidligere var det overklassen som hadde råd til universitetsutdanning, andre måtte skynde seg gjennom studiet og få



Denne ulikheten kan bevises med matematisk induksjon. QED!

jobb for å overleve. Når man ser nærmere på hvilken samfunnsklasse filosofene egentlig tilhørte, så var de generelt en form for overklasse. Hvem andre enn overklassen hadde råd til ikke å arbeide, men heller sitte dagen lang og diskutere på torget i Athen?

Det "tenkende" mennesket

Som læreverk for Ex.phil har NTNU valgt å bruke mesterverket "Det tenkende mennesket" av Dybvig&Dybvig. Tilfeldigvis er begge ansatte ved nettopp NTNU. Alle som har åpnet boken har nok undret stille for seg selv hvordan det er meningen at de skal forstå noe som det er klart forfatteren ikke har forstått, eller om det er forfatterens ønske å heller forvirre enn å forstå. Et raskt søk på en av Norges største nettbokhandler gir også underholdende kommentarer for personer som faktisk har interesse av faget: "Den ENESTE grunnen til å kjøpe denne boken er dersom du må ha faget Ex.phil ved NTNU".

Det virkelige mennesket

Personlig har jeg en evne som gjør at jeg vet når jeg har rett og andre tar feil, noe jeg prøver å undertrykke fordi jeg vet det i mange situasjoner kan være ekstremt irriterende. Men når ignoranse utøves på det nivået som det gjøres ved NTNU rundt Ex.phil, så klarer jeg ikke holde meg stille. Men jeg følte det var viktig å ikke bare kritisere, men samtidig også prøve å hjelpe NTNU med å rette opp i feilene sine. Jeg tok derfor på meg arbeidet med å skrive et nytt læreverk for Ex.phil, som samtidig også reduserer pensumet til det som faktisk er viktig, noe som utgår av tittel og målsetningene for verket:

"Målet med 'Det virkelige mennesket: Common sense for n00bs' er å lære de ignorante personene som ved en feiltagelse er kommet inn på NTNU hvordan virkeligheten fungerer. Læreverket teller i dag fire sider inkludert forord og etterord

av forfatter, er åpent for rettelser men skal under ingen sammenheng noen gang telle mer enn ti sider. Mitt håp er at det blir tatt opp som eneste pensum for Ex.phil ved NTNU:Gløshaugen høsten 2007. Redigerte utgaver for Dragvoll og andre universiteter vil gjøres tilgjengelige etter behov.

"Det virkelige mennesket" er sendt inn til både Dybvig&Dybvig og Ex.phil-senteret, men per dags dato har de dessverre unnlatt å svare meg.

Positive ting om Ex.phil

Men selvsagt er det ikke bare tull med Ex.phil. Det finnes mange positive ting med faget. Det mest relevante er vel at når de resterende tre fagene vi har krever så mye arbeid er det greit å ha et fag som er så uvesentlig at du slipper å bruke tid på det. Det finnes heller ingen forelesninger som er bedre å sove på enn nettopp Ex.phil forelesningene.

Et innblikk i Gløshaugens undergrunnsverden:

Abakus Pokerturning

Det er en kald og dyster fredagskveld i begynnelsen av november. Solen har for lengst gått ned og slitne studenter har forlatt skoleområdet, gått over i helgemodus og byttet ut HP30S med DAHLS033. Men i kjelhuset er stemningen en annen. Her ankommer den ene etter den andre mystiske personen, til et bortgjemt rom i andre etasje, hvor de blir møtt av mørke menn i dress. Først blir alle sjekket omhyggelig inn, for å unngå at noen uvedkomne skal klare å slippe inn. Så braker det løs med Abakus gratisrull pokerturning.



Eirik Haver
- bedreviter

Rundt bordene sitter alle typer mennesker, noen eldre, noen yngre, noen harde, andre myke, noen norske, noen trøndere, noen menn og noen... menn. Alle med nervøse og skjelvende fingre, noen med mørke solbriller og store hetter, som for å prøve å skjule hvor nervøse de er. Spillet braker i gang, og med 3-4-5-6-dobling av blindebud i løpet av de første 40 minuttene er det Texas rundt bordene. Alle vet de må vinne fort for å bli værende i spillet. Resultatet er at første mann kan gå hjem etter tre minutter. Jeg selv klarer bare å dra inn en gevinst ved å sende en av mine medspioner hjem. Alt går så fort, og når jeg ser huset så vet jeg det er gjort. Etter femti minutter er håpet mitt slutt, så jeg tar sekken og vandrer ut.

Forskjellen på en vinner og en taper

Jeg går ut med en følelse av å ha blitt lur, er det normalt at dedikerte utdelere også deltar selv i spillet? Jeg bestemmer meg for å vende tilbake senere for å se om



Spenningen er til å ta og føle på, aldri før har samtlige abakusere klødd SÅ mye i sjeget samtidig!

alt virkelig bare var falskt. Klokken er blitt ti, tre timer er gått siden turneringen startet. Igjen sitter bare åtte spillere og slåss over de 120,000 brikkene som vi hadde fått så fint og symmetrisk stablet opp foran oss i begynnelsen. Gang på gang satser en av spillerne alt han har og raskt må en forlate bordet.

stygge grimase. Brikkene er nokså jevnt fordelt, men det tar ikke lang tid før Fredrik legger alt på bordet. Synet kommer fra Magnus og kortene flippes. Kjeven til Fredrik treffer bordet når han ser situasjonen, de har begge to helt like par, men sparkekortet til Magnus er en knekt, selv har han bare en ussel tier.



Samtlige på pallplass fra 1. komtek. OBS: Twisten skal spises, ikke pennen!

Plutselig forsvinner tre på en gang, så en til og så enda en. Så sitter bare to igjen: Fredrik som gjemmer seg bak store solbriller og Magnus som gjemmer seg bak en

Differansen er matematisk sett bare én, men det er nok til at istedet for å bli en vinner er han som oss andre en simpel taper, riktignok en taper med Twistpose og Matadormix, men like fullt en taper. Magnus holder maska stram og henter rolig den blanke kofferten med gevinsten. Han ser rolig på oss, og vi kan alle se forrakt i øynene hans over oss tapere, før han rolig forlater lokalet. Noen minutter senere pakker vi andre også sammen og forlater lokalet, mens de mørke mennene i dress blir igjen for å leke med brikkene.

Ting du bør vite som siving

Leksjon XIV: Abakus

Abakus er ikke hva det en gang var. Tidligere var det en ingeniørs beste venn, noe du så opp til med tårer i øynene før du fikk ta del i det sakrale broderskapet, og senere noe du aldri ville glemme. Nå er det redusert til noe bare de mest ihuga fans trenger – et gufs fra fortiden, en museumsgjenstand.

Mens noen kanskje har bygd opp en god posisjon sine allerede, har de fleste andre nå skjønnet at det ikke er Gløshaugens bestelinjeforening det er snakk om her. Abakus er ikke avleggs, utdødd eller museumsverdig – det er Abakus vi snakker om her!

“Den utfører raske kalkulasjoner, forsøk har bekreftet at selv ikke en elektrisk kalkulator kan slå Abakus på farten. (...) Den er dessuten feilfri, og eliminerer mekaniske feil som ofte oppstår ved mekaniske regnemaskiner. (...) Det er enkelt å lære seg å bruke den. (...) Til forskjell fra elektriske kalkulatorer har den også en lett vekt, som gjør det enkelt å sitte med den på fanget.”

Slik beskriver lærebokforfatteren Lee Kai-chen Abakus, det på den tiden ganske nyttige redskapet,

i sin lærebok fra 1958. Dette var riktignok en ny og forbedret versjon, laget av ham selv, som etter litt “enkel” læring kan regne kvadratrøtter så vel som kubikkroter. Dette skal vi selvsagt



Espen Herseth Halvorsen
- masseprodusent

ikke bry våre lesere med i noen særlig stor grad, da det i år 2006 sannsynligvis er en ting du IKKE bør vite som siving. Nå mener vi selvsagt ikke dette fordi det ikke ville vært fantastisk å ha med seg en Abakus på eksamen – det ville det jo! Problemet er bare at det på NTNU bare er lov til å ha med seg en *enkel* kalkulator på eksamen, nærmere bestemt HP30S... Selv om det sikkert ville vært mulig å få med seg en enda enklere kalkulator enn denne, så vil nok eksamensvaktene rynke på nesen om du kommer rekende med et teknisk vidunder som Abakus. Derfor er det av liten nytte å vite eksakt hvordan den fungerer – vi kan

bare love at vi kommer sterkere tilbake så fort

hjelpemiddelbruken på eksamen frigjøres. Vi skal i hvert fall bedrive litt lobbyvirksomhet for å få dette tillatt.

Telling

Selv om det foreløpig er liten vits å lære seg avanserte ting på Abakus, så er det en fordel å kunne litt. I hvert fall om du er med i fanklubben ved samme navn. Om du da skulle

komme til å røpe at du ikke kan telle på Abakus har du et problem. Derfor bringer vi her den ultimate telle-guiden. Bildet i midten viser hvordan man teller fra 0 til 3, og som siving burde du klare å finne ut hvordan man fortsetter videre. Om du først kan dette, så har du kommet langt. Med litt avansert induksjon kan man for eksempel enkelt utlede hvordan man faktisk kan utføre addisjon, og om man er skikkelig pro kan man til og med utføre substraksjon. For å røpe en del av løsningen – om du skal addere teller du rett og slett bare først det første tallet, og så det andre. Så teller du alle kulene, og da har du svaret. Substraksjon er litt mer vrient, først teller du det første tallet, så teller du baklengs – det vil si at du teller med de kulene du allerede har telt. Ganske greit, helt til du begynner å få negative svar. Da blir ting litt kinkig, men med litt skillz burde det gå bra det også.

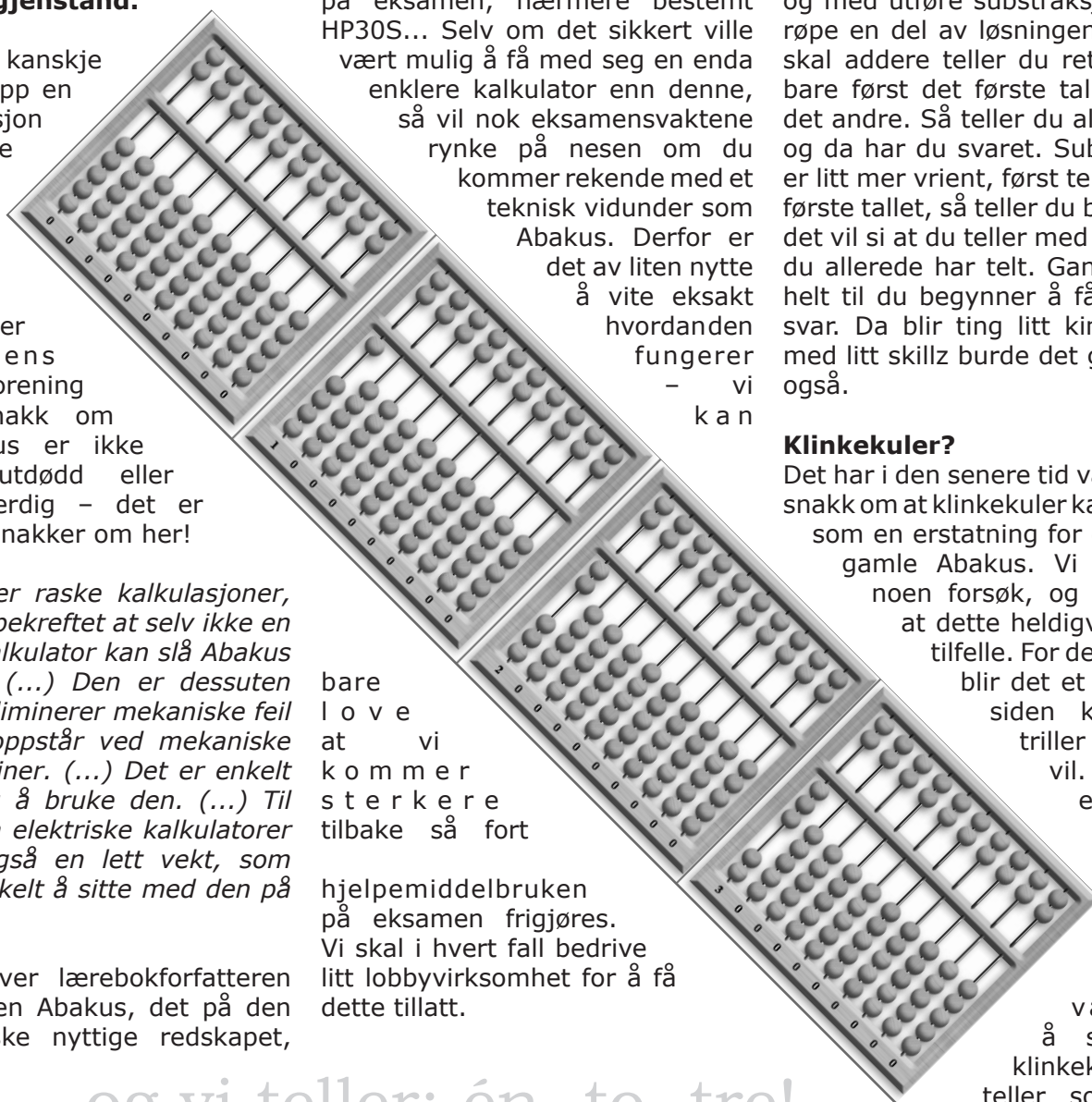
Klinkekuler?

Det har i den senere tid vært en del snakk om at klinkekuler kan fungere som en erstatning for den gode, gamle Abakus. Vi har gjort noen forsøk, og funnet ut at dette heldigvis ikke er tilfelle. For det første så blir det et sabla rot, siden klinkekuler triller dit de vil. Dessuten er det

vanskelig å se hvilke klinkekuler som teller som 1 og hvem som teller som 5, når alle bare ligger

hultertil bulter. Hvis man prøver å gjøre mer avanserte ting, slik som for eksempel kubikkrotregning, så går det i hvert fall til h... Derfor er vel konklusjonen at den gode gamle Abakus er best.

...og vi teller: én, to, tre!



Utvikle deg

www.steria.no • Foto: Getty Images

Vi satser stort på egen utvikling. Du får varierte oppgaver og påvirker selv i hvilken retning du vil gå.

Steria er en kompetansebedrift der faglig og personlig utvikling verdsettes høyt. Hos oss er derfor læring og utvikling satt i system. Hvert år investerer vi ca. 10 prosent av omsetningen i kompetanseheving og opplæring.

Gå inn på www.3-minuttersguide og lær om hvordan du skriver en god jobbsøknad og CV. Send din søknad og CV via vårt webbaserte jobbsøkesystem på www.jobatsteria.no. Her finner du til enhver tid informasjon om ledige stillinger og søknadsfrister.



Oslo: Tlf: 22 57 56 00
Bergen: Tlf: 55 38 29 90
www.steria.no

Ondskapens sanne ansikt

Det har kommet meg for øre, i min mediesikre stål-bunker, at det store i dagens nyhets-bilde er en såkalt "krig mot terror", ført an av min store helt, George W. Bush. Jeg føler derfor at det er på tide at det blir sagt noen ord om hva readme sitt syn på dette er. Jeg tar meg herved den friheten å fortelle dere om dette synet, da jeg forventer at alle i redaksjonen deler mitt.



Even Bruvik
Frøyen
- svadist

Denne krigen som føres av George Walker Bush vil jeg si er et stort, og særdeles viktig foretagende, til tross for all kritikken den har høstet. Det eneste problemet jeg kan se, er at de som forfølges er mindre terrorister, mens de virkelig forferdelige bakmenn slipper unna stort sett skadefrie. Av disse er den verste en vi alle ser hver jævla dag, og nesten aldri klarer å slippe unna. Denne fienden følger etter oss, hvor enn vi går. Hun er der når vi spiser frokost, når vi drikker vann, når vi beveger oss ut av våre tilfluktsrom om morgenen. Denne fienden er ingen ringere enn Moder Natur.

Det store bildet

Der George Waldorf Bush gikk til krig for noen tusen døde i to skyskrapere, ignoreres utallige døde som følge av dette gale kvinnsfolks konstante PMS. Man nekter å se på den store sammenhengen. Hvor mange dør av frost, flod, tsunami, dødstornadoer og global oppvarming? Naturens masseødeleggelsesvåpen. Moder natur hater mennesker, og hun hater frihet! Hun gjør hver dag tilbrakt utenfor siviliserte trakter, slik som byer, hvor naturen er redusert så godt vi klarer, til en kamp for livet! Ingen fritid! Ingen øl! Ingen majones! Alt dette er ting menneskeheten har blitt tvunget til å skaffe seg selv, kjempet for å oppdrive. Trenger du flere bevis? Man kan ikke tilbringe

en dag utendørs uten å bli overfalt av alskens planter og annet faenskap. Jeg nevner i fleng: brennesle, bier, mygg, emilere, maur, vind, rein, regn og snø.

Ondskapens soldater

Ja, dyr og planter er nesten et kapittel for seg selv. Men siden dette er en artikkel og ikke en bok, så får dere nøye dere med et avsnitt. Hvordan kan de forferdelige handlingene til disse selvmordsbombere og soldater ha unnsloppet George Waterproof Bush sine vakt-somme øyne? Vel, jeg forventer selvfølgelig at du, herr president G e o r g e Watutsi Bush, leser

readme som alle andre statsledere, og vil her åpne d i n e øyne for d e n n e



forferdelige fare. La oss se på trær for eksempel. Aner du hvor mange som blir skadet eller dør av å kjøre inn i trær? Hvor mye skader som gjøres på hus og mennesker av fallende trær? Trær er moder naturens selvmordsbombere! Vet du hvorfor hunder, en av de mer siviliserte naturarter og derfor en av de man kan godta til nød, med mindre man akkurat har kjøpt seg et nytt håndvåpen og vil prøve det, pisser på trær? Det er fordi de kan lukte ondskap! Alt for lenge har disse trærne sett ned på oss. De vet at vi trenger dem, de produserer oksygen, men jeg lurar på om det å puste virkelig er verdt

det. Ned med regnskogene sier jeg!

Og så langt har jeg ikke en gang nevnt alle menneskeeterne der ute! Tigere, løver, bjørner, bavianer, elefanter, sebraer, giraffer, tomater og kaniner. Jeg vet hva jeg snakker om her, jeg har blitt bitt av minst to av de overnevnte, og bare en av dem hadde nok ære til å på forhånd deklare sine sadistiske hensikter gjennom en varselfarget hud i blodigste rødt. Det er et ondskapens kongedømme der ute, og ikke på langt nær nok er utrydningstruede.

Kjemisk krigføring

Men moder natur har langt flere våpen enn sine lydige soldater. Det er lenge siden jeg sluttet å stole på naturlig mat. Frukt og grønnsaker er fulle av ondsinnede kjemikalier. Den dag i dag spiser jeg utelukkende kjemisk fremstilte proteiner. Og kjøtt selvfølgelig. Du har sikkert hørt myter om hvordan du trenger frisk frukt for å få i deg nok "vitaminer". Ha! Jeg skal fortelle deg om vitaminer. Så snart det gikk opp for meg akkurat hvor ond naturen er, og flyttet inn i min egenkonstruerte bunker bak huset, sluttet jeg også å spise alle naturprodukter. Og hva skjedde? Jeg ble syk! Jeg fikk løs mage, kaldsvette, kvalme, hallusinasjoner. Klare symptomer på såkalt "cold turkey"! Moder natur blander inn vanedannende stoffer i maten vår, for å gjøre oss til hennes villige slaver!

Den endelige løsningen

Jeg mener det er rimelig klart hva som må gjøres her. Og for dette appellerer jeg herved til deg, mitt store forbilde, George Wobble Bush. Til deg og ditt lille, men sterke land der sør i Asia, om å bruke ressursene til din disposisjon, og løse problemet. La oss vise disse sadistiske, onde, samvittighetsløse mindreverdige skapninger menneskehetens makt. La oss vise moder natur at vi ikke trenger henne. La oss stå samlet i vår unaturlighet! En ren verden!

Fra studieliv til arbeidsliv

- Tiden som student er preget av mye moro, og mye læring. Selv om skolesituasjonen er både spennende og lærerik, er det ikke til å stikke under en stol at de fleste er spente på hva som venter dem når de endelig skal ta i bruk utdannelsen sin. Dette er beskrivelsen av hvordan en tidligere student opplever tiden som nyansatt.

AV ØYVIND BØ SYRSTAD
readmepensjonist

Kort om meg

Jeg heter Øyvind, og startet på NTNU i 2001. Nå jobber jeg som konsulent hos et firma i Oslo som heter Objectware. Jeg gikk datateknikk, og valgte linjen for komplekse systemer i fjerdeklasse. Den 10. juli klokken 23:50 i år leverte jeg hovedoppgaven min, og gjorde meg med det ferdig med fem års utdanning. I likhet med de fleste andre femteklassinger, var også jeg ivrig etter å komme meg vekk fra Gløshaugen og starte på en arbeidskarriere.

Kort om Objectware

Objectware er et selskap som ble startet i 1994. Blårussbeskrivelsen er "Ledende på kompetanse, Unik konkurransekraft og Innovative løsninger". Jeg som er teknolog vil beskrive selskapet som faglig sterkt, opptatt av å lage programmer som skaper verdi og fokus på løsninger som funker i praksis, ikke bare på papiret.

Tidlig ansettelse

Historien starter en god stund før 1. august. Ifjor høst hadde Objectware bedriftspresentasjon, og etter å ha pratet med dem om hvordan de satser på åpen kildekode, og at de har et pragmatisk forhold til hvilke verktøy man bruker (som for eksempel operativsystem og utviklingsmiljø), bestemte jeg meg for å slenge inn en søknad. Siden jeg er tilhenger av åpen kildekode, var det naturlig å søke javaavdelingen, men Objectware har også et av Norges sterkeste .NET miljø. Etter to intervjuer under i fjor høst ble jeg ansatt. Ryktene



Man gjør mer enn å programmere

sier at rekrutteringen startet enda tidligere i år enn i fjor, så det er sikkert flere av dere som leser dette som sitter i samme situasjon som jeg var den gangen. Sannsynligvis er også dere nysgjerrige på hva som venter dere ute i arbeidslivet.

Den første tiden

Den første august møtte jeg og ti andre nyansatte på jobb. Det er tydelig at en utdanning fra NTNU er anerkjent i markedet, for 80% av de nyansatte var fra NTNU. De to andre var fra UiO. Selv om man ikke kan generalisere Objectwares NTNU andel, så sier stort sett alle som har begynt å jobbe i andre firma det samme. NTNU er populært! Allerede første dag var det ut på prosjekt. Selv om det er utrolig gøy å kunne bidra så tidlig, er det ingen selvfølge. Faktisk ble jeg overrasket over at vi kom ut på prosjekt så tidlig. Etter hva jeg har hørt fra andre jeg kjenner, så har ofte den første måneden gått med til internprosjekter sammen med andre nyansatte. Siden det å gå rett fra skolebenken og ut til enterprise Javautvikling er noe ambisiøst, ble alle nyansatte tilordnet en fadder. Fadderen satt på samme prosjekt, og var en person man kunne spørre om råd, både på det tekniske, og

hvordan man skal forholde seg til kunder.

Man får ansvar

Da jeg startet å jobbe, var jeg nysgjerrig på hva man faktisk kom til å drive med. Ville det være kjedelige rutineoppgaver, eller programmering og kundekontakt? Ville man få mulighet til å påvirke? De fleste jeg har pratet med, både i Objectware og andre firma, er fornøyd med ansvaret de har fått, og det er få som føler de blir sittende med de oppgavene ingen andre vil ha. Enkelte av oss har til og med fått prøve seg på å holde faglige presentasjoner. Selv holdt jeg en presentasjon på IFI (Institutt for informatikk, UiO) sammen med Norges eneste Java Champion, Thor Henning Hetland. For de som ikke vet hva en Java Champion er, så er det en person som har blitt hedret av Sun for sitt bidrag til Javamiljøet. På verdensbasis finnes et åttitalls, og i Norge finnes en, Thor Henning Hetland.

Mye å lære

Selv om man kan programmere Java, er det mye å lære. Kompleksiteten i de forskjellige rammeverkene er mye tyngre å sette seg inn i enn plain Java. På

de første månedene har jeg rukket å programmere mot en rekke rammeverk og servere. For å nevne noen; SiteVision, GlassFish, WebWork, Struts, JSF, Mule, Axis, Bie, Velocity, FreeMarker, Hibernate (JPA), Spring +++ . Med tanke på at det meste var ukjent fra før, har det gjort at læringskurven har vært sammenlignbar med hva den er under en eksamensperiode. For de som liker Open Source, kan det jo nevnes at alt nevnt foruten portalløsningen SiteVision er åpen kildekode.

Faglig fokus

Etter tre måneder i Objectware, har jeg forstått at det faglige står svært sterkt. En lettelse i grunn, for det gjør det er lettere å være nysgjerrig på nye ting. Faglig fokus

gjenspeiler seg også i hvordan selskapet forholder seg til JavaZone - den største utviklerkonferansen i Norden, og en av Europas største Javakonferanser. Her kommer storheter fra det internasjonale Javamiljøet for å prate. Noen storheter er utvikleren av Spring, Rod Johnsen, og en rekke Java Champions. Hele avdelingen ble sendt på JavaZone hvor man selv kunne få velge hvilke foredrag man gikk på. Objectware var også et av selskapene som hadde flest foredrag, så et mål for neste JavaZone bør være å selv få akseptert et foredrag.

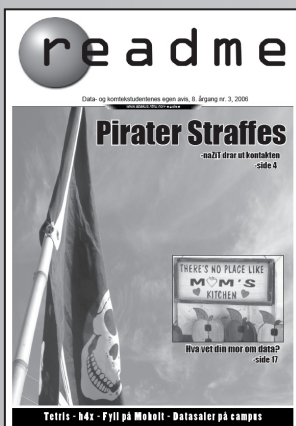
Mer enn bare jobb

Turer er det også nok av. Første helgen var vi på Oscarsborg hvor vi fikk en grundig presentasjon av

firmaet, og masse god mat. Turen tilbake til Oslo ble tilbakelagt i seilbåt, og Microsoftavdelingen og Javaavdelingen kappseilte. Selv om Java selvfølgelig er best, så slo de oss. Tap og vinn med samme sinn? Neppe. Vi har også vært på helgesamling på Norefjell, og Microsoftavdelingen var nå nettopp på konferanse i Barcelona.

Studentlivet har sine fordeler

Selv om det er gøy å jobbe, så savner man av og til studentlivet. Det å måtte stå opp tidlig hver eneste dag er ikke bestandig kult. Så savner jeg Sesam! Så nyt tiden i Trondheim mens dere fortsatt kan. Satser på at jeg treffer flere av dere om noen år, både som kollegaer og konkurrenter!



- Spennende saker
- Intervjuer
- Saftige nyheter
- Seks utgivelser i året
- Fin konvolutt

Få readme tilsendt i posten!

Private 199,99,- pr år

Bedrifter 299,99,- pr år (2 eks)

Si det i readme

Provosert? Engasjert? Sintglad? Skriv inn til readme@abakus.no

Pøs på med mer løs fjøs-tøs på Gløs!!!

Jeg husker IT-bobla! Det var tider det. Masse løs tøs overallt. LaBamba var som et vannhull i ørkenen, El-bygget rant over av det vi trøndere liker best! På den tiden kunne man forsyne seg av naturens gleder til langt over jul - du "rundet ikke spillet" før i mai! Gode tider! Men som alle gode bobler, sprakk også denne. Med det forsvant også den eneste gode grunnen til å stryke på eksamen - å få være førstis en gang till!

Til forskjell fra de fleste andre som gav opp med en gang jenteandelen sank, men heller fullførte utdannelsen og fikk seg jobb, så holdt jeg stand. Jeg hadde stor tro på at prosjektet *Jenter og Data* som var startet litt tidligere skulle hjelpe meg å leke rovdyr igjen, men der tok jeg feil. I dag, 9 år senere, er jenteandelen tragisk lav. Og jeg er lei av ExPhil! Derfor har jeg nå innsett at jeg må gjøre noe drastisk for å skaffe datastudiene

flere jenter. I motsetning til Jenter og Data, så vet jeg litt om hvordan jenter tenker. De vil ikke vite at det er en eller annen Ida på NTNU som har sjans på alle, og står klar til å stjele alle gutta (eller mennene, som jeg etterhvert har blitt) så fort de kommer opp til Trondheim. Nei, de vil heller vite at det står slike menn som meg parat til å ta dem i mot med åpne armer (Les: buksesmekk). Derfor lanserer jeg nå min egen kampanje for rekruttere jenter, med sterk inspirasjon fra Jenter og Datas egen kampanje! Se forskjellen selv, mellom denne og den på Jenter og Data sine nettsider. Det levner da ingen tvil om hvem som er mest effektiv! Så følg med framover - dette blir stort! Endelig skal "lageret" bli litt større, slik at det blir mulig med kveldskos utover den første måneden!

- Hans, evig student med glimt i øyet



**HANS
HAR LIGGET
MED ALLE**

- Flere jenter må søke datastudiene på NTNU.

Abakuskalenderen

En oversikt over aktuelle arrangementer

Torsdag 23. november - Årets siste Bedpres: TietoEnator

Fredag 1. desember - Samfundet, Storsalen, Kino, Et førjulsmareritt og Disney-klassikere

Lørdag 2. desember - Fest på lesesalen i El-bygget.

Tirsdag 19. desember - Eksamensfest for 1. klasse

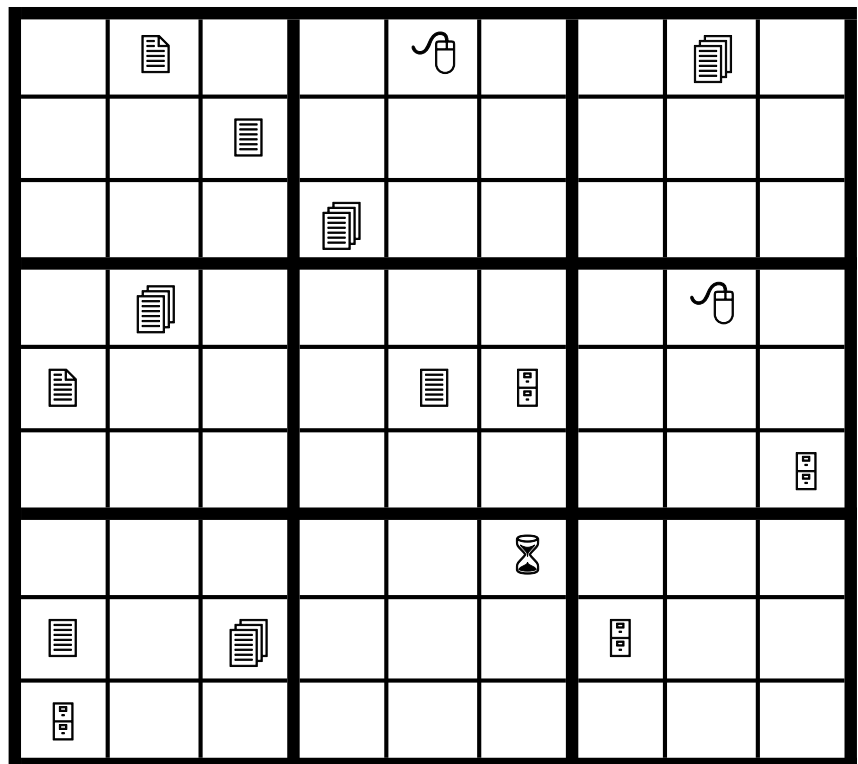
Onsdag 20. desember - Eksamensfest for 2. klasse

Søndag 24. desember - Sansynligvis søndagsmiddag med familien

Søndag 31. desember - Pang, pang på himmelen!

Søndag 21. januar - Åretur!

readme
presenterer
Windingsdoku



Smått nett

Napoleon 2

Bare for å oppsummere: I forrige readme skrev vi at filserveren Napoleon var nede for telling. To dager etter røk den igjen og det viste seg å være hovedkortet som var gåent. Skaden er nå rettet opp igjen og Napoleon er stø som fjell.

Hva skjer med Karin og Ole?

Av, på, av, på... av? Kan noen mekke varselys til dem, for alles beste?

Konkurranse

På årets julebord hadde vår journalist Espen og bedkoms Marianne en meget sjarmerende spyttekonkurranse inne på spiseplassen. Ville tilstander skal ha preget hele festen, men det er desverre (les: heldigvis) ingen som husker mer.

Nye bedrifter

I årets kompendium i diskret matte er forordet sponset av Mjaaland Consulting. Det aner redaksjonen at Bendik Mjaaland er litt for hypp på PR enn hva vi andre har godt av.

Kjellerstyret

Vi har snakket om innavl før, nå må vi gjøre det igjen. Denne gangen innad i vårt kjellerstyre. På kjellerstyrefest hadde nemlig to av dem hatt seg på doen på marinkjelleren. Det hele har i ettertid blitt forsøkt benektet fra flere hold, men alle på festen kan bekrefte den intense jakten etter et kondom, og det heller ufyselige funnet som ble gjort senere av en brukt kondom.

Northwestern European Programming Contest 2006

Vi gratulerer NTNU-lagene som gikk videre fra den forrige runden, Java the ^ og Nanashi, for en meget god innsats. Lagene kom på henholdsvis 4. og 16. plass. Kun et lag fra hver skole kan delta videre i VM, og da 1. og 3. plass kom fra samme skole, kom Java the ^ egentlig på en 3.plass. Dessverre ble kun de to beste plasseringene sendt videre til VM i Tokyo. Bedre lykke neste år.